

namenjen in je toraj po vojnem pravu ladjo zaplenil. Angleška vlada je temu samooblastnemu postopanju prav energično protestovala, češ, da Ruske ladje v Rudečem morju ne prišteva bojnim ladjam, ker ruske bojne ladje vsled obstoječe pogodbe sploh ne smejo Črnega morja (skozi Dardanele) zapustiti, kar pa so kljub tej pogodbi ravnokar storile in sicer s pomočjo zvižaje, ker so „kot trgovske ladje“ skozi Dardanele plule in šele v Rudečem morju bojno zastavo razvile. Ruska vlada je morala na ruski prôttest takoj svojo krivico priznati, za odpuščenje prositi ter obljubiti, da se bode v prihodnje takemu postopanju skrbno izogibala. Položaj med Rusijo in Anglijo je bil že presneto resen in za Ruse jako nevaren. Angleži imajo v Rudečem morju že lepo število bojnih ladij, pa tudi v Dardanelah skrbno stražijo, da ne pride več kaka ruska bojna ladja skozi iste. Pa tudi turški vladi je Anglija strogo zaukazala, da se ima tozadevne pogodbe vestno držati ter vsako rusko ladjo v Dardanelah prijeti.

Tudi blizu Japonskega so napadle ruske bojne ladje neko angleško trgovsko, iz Amerike došlo ladjo ter jo potopile, akoravno ničesar ni imela naloženega, kar bi se zamoglo za bojno tihotapstvo spoznati. Iz tega se da sklepati, da poveljniki ruskih ladij na višji ukaz tako nastopajo, ne iz lastnega nagiba.

Na suhem Rusom vedno hujša prede, skoro od vseh strani so že od Japoncev obkoljeni. Posebno velike sitnosti jim dela japonski general Koruki. Ruski vrhovni poveljnik general Kuropatkin je v veliki zadregi in le težko se bode ž nje izmotal. Japonci prodirajo počasno, toraj trajno in premišljeno. Rusi so, kakor v pasti, iz katere nimajo nikakega izhoda.

Dne 17. julija bila je bitka pri gorskem prelazu Motien, kjer so Rusi — kakor navadno — bili tepeni ter se morali nasprotniku umakniti. Naslednjega dne so dobili batine pri Sihojanu, severno od Motiena. Japonske čete se neprestano pomičejo proti Liaojangu in Mukden, glavnemu taborišču ruske vojske. Dne 25. julija je bila huda bitka pri Dačičau, kjer so Japonci Ruse zopet prav do živega naklestili. Rusi se vedno in vedno umikajo, pa kako dolgo se bodejo še zamogli umikati, to je za nje kaj važno vprašanje. Kakor vsa znamenja kažejo, bode jim tudi rakova pot kmalu zaprta in da bode za nje prišel usodepolni „hočeš, nočeš, moraš,“ to se pravi: sprijeti se bojo morali z nasprotnikom na življenje ali smrt — zmagati ali pa v boju poginiti; pričakovati smejo najbrž poslednje.

Za Port Artur tekli so, kakor se od različnih strani poroča, že celi potoki krvi. Japonci to trdnjavo neprestano naskakujejo. Nekega dne je baje padlo na obeh straneh okoli 30 tisoč vojakov. Japonci se s vso gotovostjo nadejajo, da se jim bode posrečilo v kratkem te trdnjave polastiti.

Spodnje-štajerske novice.

Požar. Dne 12. julija pogorelo je hišno in gospodarsko poslopje posestnika Florijan Paar-a v občini Remšnik, okraj Slovenjgradec. Iskre iz dimnika zletele na suho, šintlato streho, ki je začela takoj goreti. Poslopja so zgorela do tal in škoda se oceni na 3 tisoč kron, za kolikor pa je k sreči bil posestnik tudi zavarovan.

Gospodarji, bodite previdni! Zaporedoma pride v uredništvo ljudje vprašati, kaj je za storiti, ker je požar eno ali drugo imetje uničil, pa ne dobijo zavarovalnice nobene odškodnine. Šele na daljšo prošnjo praševanje povejo ti vsega obžalovanja vredni nesrečni, da so zamudili zadnjo zavarovalno premijo, pravem času plačati. Ja, glejte gospodarji, zavarovalnice so v tem oziru jako natančne, in ako kdo eden dan s plačilom zamudi, zgubi pravico do odškodnine. Bodite toraj previdni, vplačujte pravočasno. Vaše premije, nikdo od Vas ne ve, kdaj da ga ne reča zadene, ker zamore priti nepričakovano, kakor smrt.

Strela ubila je pretečeni teden zidarja Martina Štampe-ta na Ostrožnem pri Celju. Družini, ki je bila v istej sobi, se ničesar ni zgodilo. — Na Puzli je strela udarila v neko hišo ter ubila enega moža, četiri druge osebe pa je samo omamila.

Utopljenca našel je železniški čuvaj proge Zidarski most-Zagreb v Selnici. Po pismih, ki so se pri njej našla, gre soditi, da je bil nesrečnež 50 letni gostinčar Janez Pešec iz Savskega Kamnika na Kranjski.

Mlada tata. Brata Mikš v študencih pri Mariboru sta za ptuje blago jako nevarna ptička, a ravno štejeta šele komaj eden 12 in drugi 14 let. Ulomila sta v kratkem času na več krajih ter onesla več blaga, kakor tudi 30 kron gotovega denarja. V Mariboru so ju policaji prijeli ter okrožni sodnik izročili, ravno ko sta hotela „sad svojega truda spraviti.“ — Stariši, pazite na svoje otroke po dnevu in po noči!

Deželnozborske volitve iz IV. kurije so razpisane na dan 20. septembra t. l. za ožje volitve je določen 23. september t. l. Naprednjaki, ne da se zaslepiti od vsakojakih zapeljivcev, volite v vsakem volilnem okolišu enoglasno tistega kandidata, katerega bomo Vam še pravočasno imenovali.

Utonil je v Voglajni 10 letni J. Vogrinčič Lipe, ko se je v nedeljo, dne 24. julija šel v točico kopat. Nesreča se je zgodila pri takozvanem Buconovem jezu niže Teharjev.

S konja padel in ubil se je Franc Mayer, stotnik pri 7. topničarskem polku v Ljubljani, je sedaj pri strelnih vajah v Krškem. V nedeljo 24. julija jahal je s svojo ženo na izprehod pri Starivesi. Naenkrat se je splasil njegov konj (kaj se pravi, pred vlakom) in stotnik je tako nesrečno raz njega padel, da je pri priči mrtev obležal.

Pretep. Dne 24. t. m. stepli so se v krčmi godejevi na Ostrožnem kmečki fantje in delavci. Kege Križana so delavci tako zdelali, da zna

nadi prizadetih telesnih poškodb umreti. Tri delavce so že zaprli.

Uravnava Pesnice. Pod tem nadpisom se zalepi „Slov. Gospodar“ v svoji 28. številki z dne 14. julija t. l. v obče spoštovanega in mnogozaslužnega ptujskega župana in deželnega poslanca, g. Jožef Orniga. Predbaciva mu, zakaj da se ni udeležil obravnavanja, katero se je v tej zadevi vršilo v Mariboru dne 10. julija, kojega sta se pa velikodušno blagovolila udeležiti gg. poslanca Robič in Kočevar. No, mi mislimo, da je bolje, se potegovati za uravnavo Pesnice na merodajnem mestu v Gradcu, kot pa v Mariboru samemu sebi hvalo spevati in kmeta za nos voditi. Kakor dokazuje nam predležiči stenografski zapisnik sej deželnega zbora štajerskega, bil je g. Ornig prvi, ki je s svojimi tovariši v mesecu juniju l. 1901. v deželnem zboru stavil predlog o reguliranju Pesnice. G. Ornig je deželnim poslancem izvoljen od trgovske zbornice, toraj ni poslanec kmečkih občin, kljub temu je na mnoge prošnje Pesničanov v tej zadevi v deželnem zboru možato nastopal, ker se kmečki poslanci za to reč niso pobrigali. Šele ko je g. Ornig svoj predlog že stavil, so se štajerski kmečki poslanci spomnili, da bi pač pobrojali, ko bi tudi oni v tej zadevi nekaj zinili. — O regulaciji Pesnice se je sicer že pred mnogimi leti (1863. in 1873.) nekaka „misel sprožila“, toda vsa je „mirno pri gospodih zaspala“, kakor več ena. Od leta 1879. sem je ta zadeva trajno počivala, kljub ni, kakor že povedano, g. Ornig o njej predlagal. Zasluga je toraj g. Ornig-a, da se je v tej zadevi že „vsaj nekoliko storilo“. Slovenski poslanci si mu hvalijo, ki jim ne gre, podobni so sraki, ki se okinčala s pavovim perjem. — G. Ornig je stavil predlog, kakor že povedano, v juniju leta 1901. g. Kočevar in tovariši pa šele v septembru 1903. — Ti podatki so resnični, nikdo jih ne zamore pobijati; kmetje — posebno Vi Pesničanje, presodite toraj sami, kje da je resnica in kje laž, kje je prava in kje je malomarnost?! „Slov. Gospodar“ mora biti strašno v zadregi za hvalo svojih somišljenikov, ker jo na tak nesramni način išče. —

Samomor. Dne 22. julija so našli obešenega letnega Leopolda Dittinger-ja, ki je kot hlašt služil pri posestniku Ulrichu v Gegentalu, okraj Rosenberg. Obesil se je baje zategadelj, ker je prej dne gospodarjevega sina v jezi sunil s senevilami ter ga težko ranil; bal se je toraj gospodarja in — sodnije.

Surovost. Dne 31. julija okoli 9. ure zvečer je štajerske hranilnice, Jurij Mohorko iz Janžič, ustrelil z revolverjem na kmečkega sina Martina iz Štogarc ter ga zadel v leve prsi. Težko ranjenega Jazbeca previdli so s sv. zakramenti zaživele.

Nova zvijača, hujskarija in sleparija. „Domovina“ v svoji 57. številki z dne 26. julija naznanila, da bo v novem letu izdati neko knjižurico, „kako imenovano, v katerej bodo zapisani vsi „slovenski“ trgovci in obrtniki. V svrhu nabiranja teh

naslovov razpošilja „Domovina“ vprašalne pole vsem občinskim predstojnikom na Spodnjem Štajerskem in tudi posameznim drugim osebam, ki jih naj izpolnijo ter nazaj pošljejo. Seveda se imajo v te pole vpisati samo le „pristni“ slovenski trgovci in obtniki, — to se pravi — slovenski fanatiki, privrženci prvakov in „Domovine“. Da je to početje prava, očitna, noviznajdena hujskarija in zvijača, nikdo ne more tajiti. Bodite toraj možje, ki Vam pride taka vprašalna pola doposlana, previdni ter ne podpirajte nesramnega podjetja, h kakoršnemu Vas hoče „Domovina“ zapeljati. Pošljite toraj pole neizpolnjene nazaj, le na ta način si zamorete čast ohraniti. Pošten mož se ne uda nakanam ničvrednežev.

Poljedelci pozor! Žitne cene so v zadnjem času nenavadno poskočile, posebno se je podražila pšenica, ki se plačuje po 9 goldinarjev meterski stot ali cent. Kmetje, ki imate kaj pšenice na prodaj, ne zamudite te prilike, ne ve se, kako dolgo časa bodejo ostale cene tako ugodne. — Nasprotno pa svetujemo unim kmetom, ki imajo kaj krme na prodaj, da s prodajo kolikor možno odlagajo, ker se da pričakovati, da bode krma (seno, otava, pa tudi otrobi) v februarju do marca dosegla take cene, kakoršnih že dolga leta ali morebiti še nikdar ni imela. Velika suša v mnogih deželah je vzrok, da se je letos pridelalo jako malo krme in zato ji bodejo cene tako nenavadno poskočile.

Dr. Brumen in Mustafa. Dne 30. julija vršila se je pri okrožnem sodišču v Mariboru zadnja obravnava v zadevi Mustafa, o katerej smo svoječasno obširno poročali. Na prigovarjanje dr. Brumena se je dala ta vsega pomilovanja vredna ženska zapeljati k neprevidni tožbi, ki ji je požrla vso njeno premoženje, obstoječe iz približno tisoč kron dedščine. Dr. Brumen si je zaračunal 8 sto kron stroškov, pa se bode moral za nje najbrž ubrisati in še povrhu plačati unih 100 kron, v katere je bil pri imenovanju pravdi obsojen. 14 dni zapora mu je še posebič pripoznano. Bode pač dr. Brumen vzdihoval: O mia cara Mustafa!

Iz neke fare niže Ptuj. Prav lep izgled neustranjenosti in samozavesti je dejansko pokazal nek posestnik iz... fare. Nedavno je stala po sv. maši množica ljudi in med njimi tudi g. župnik. Medtem je prišel s pošte posestnik E., ki je na vprašanje svojega tovariša, kje da je bil, odgovoril pokazavši oddajno poštno potrdilo: „Ravnokar sem poravnal „Štajerčevo“ naročnino.“ Ko slučajno g. župnik te besede zasliši, se k dotičnemu obrne ter ga pred „Štajercem“ posvari, — a samozavesten mož mu odgovori: „G. župnik, Vi si naročate, kar Vam je ljubo, jaz pa tudi, kar jaz hočem.“ Na te besede je odišel. V vidni zadregi je nato g. župnik strmeči množici priznal: „Prav je imel, — a svariti ga vendar moram, to je moja dolžnost.“ „Toraj: prav je imel“, — zapomnite si to! — Prilično več.